

WNIEBOWZIĘTA

Tygodnik Parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Polanicy – Zdroju

nr 07 (526) 18.02.2024 r.

I NIEDZIELA
WIELKIEGO POSTU

W numerze:

Kącik biblijny

**Orędzie Papieża Franciszka
na Wielki Post**

**Nabożeństwa w Wielkim
Poście**

Ogłoszenia duszpasterskie

Intencje mszalne

Nie zamykajmy serc, zbawienia nadszedł czas! Gdy Chrystus puka w drzwi, może ostatni raz!

Redakcja

Rdz 9, 8-15

Czytanie z Księgi Rodzaju

Tak rzekł Bóg do Noego i do jego synów: «Oto Ja zawieram przymierze z wami i z waszym potomstwem, które po was będzie; z wszelką istotą żywą, która jest z wami: z ptactwem, ze zwierzętami domowymi i polnymi, jakie są przy was, ze wszystkimi, które wyszły z arki, z wszelkim zwierzęciem na ziemi. Zawieram z wami przymierze, tak iż nigdy już nie zostanie zglądzona wodami potopu żadna istota żywa i już nigdy nie będzie potopu niszczącego ziemię». Po czym Bóg dodał: «A to jest znak przymierza, które Ja zawieram z wami i każdą istotą żywą, jaka jest z wami, na wieczne czasy: Łuk mój kładę na obłoki, aby był znakiem przymierza między Mną a ziemią. A gdy rozciągnę obłoki nad ziemią i gdy ukaże się ten łuk na obłokach, wtedy wspomnę na moje przymierze, które zawarłem z wami i z wszelką istotą żywą, z każdym człowiekiem; i nie będzie już nigdy wód potopu na zniszczenie żadnego istnienia».

Drogi Twe, Panie, to łaska i wierność

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, *
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź mnie w prawdzie według swych pouczeń, *
Boże i Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Wspomnij na swoje miłosierdzie, Panie, *
na swoją miłość, która trwa od wieków.

Tylko o mnie pamiętaj w swoim miłosierdziu *
ze względu na dobroć Twą, Panie.

Dobry jest Pan i łaskawy, *
dlatego wskazuje drogę grzesznikom.

Pomaga pokornym czynić dobrze, *
uczy ubogich dróg swoich.

1 P 3, 18-22

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Piotra Apostoła

Najdrożsi: Chrystus raz jeden umarł za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was do Boga przyprowadzić; zabity wprawdzie na ciele, ale powołany do życia przez Ducha. W Nim poszedł ogłosić zbawienie nawet duchom zamkniętym w więzieniu, niegdyś niepostępnym, gdy za dni Noego cierpliwość Boża nacze-kiwała, a budowana była arka, w której niewielu, to jest osiem dusz, zostało uratowanych przez wodę. Teraz również zgodnie z tym wzorem ratuje was ona we chrzcie nie przez obmycie brudu cielesnego, ale przez zobowiązanie dobrego sumienia wobec Boga – dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. On jest po prawicy Bóżej, gdyż poszedł do nieba, gdzie poddani Mu zostali aniołowie i Władze, i Moce.

Chwała Tobie, Słowo Boże
*Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.*

Mk 1, 12-15
Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez Szatana, i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

Drodzy bracia i siostry! „Słowa Pisma Świętego: Przyrowadzony był przez Ducha Świętego na pustynię - należy rozumieć w ten sposób, że Duch Święty, który zstąpił na Niego przy chrzcie, skłonił Go do pójścia na pustynię i przygotowania się w sposób

ludzki przed Swoim Ojcem do trudów i cierpień przyszłego powołania.

Jezus modlił się długo w grocie do Ojca Niebieskiego, (...) prosząc o wytrwałość i pociechę we wszystkich czekających Go cierpieniach. Przewidując je wszystkie, błagał o potrzebne łaski do wytrwania w nich. (...) Zrozumiałam jasno, że tu, na pustyni Jezus zdobywał dla nas wszelkie umocnienie, pomoc i zwycięstwo w utrapieniach, zjednywał nam zasługę walki i zwycięstwa, nadał dużą wartość dla naszych umartwień i postów. Tu ofiarował Bogu Swe wszelkie przyszłe prace i trudy, aby nadać wartość przyszłym ćwiczeniom duchowym i modlitwom wszystkich wiernych.” - tak opisała początek kuszenia Jezusa na pustyni bł. Katarzyna Emmerich. Dzisiaj stajemy na przednówku Wielkiego Postu. Dzięki temu, czego dokonał Jezus podczas kuszenia, my dzisiaj możemy uczestniczyć w łaskach, które nam wówczas wywalczył.

Przenieśmy się już do dzisiejszego słowa Boga. To nie była zwykła siła jakiej został poddany Jezus. On został WYRZUCONY na pustynię, jak czytamy w oryginale: **ekbállō**. Była to siła, której nie mógł się oprzeć; siła, która powoduje iż On zmierza do wyznaczonego Mu celu - prostą drogą. Nie został wyrzucony na pustynię bez celu. Bóg robiąc każdą najdrobniejszą rzecz, o jakiej możemy przeczytać w Biblii, robi ją zawsze w jakimś celu. Zatem jaki cel miał osiągnąć Jezus na pustkowiu? Został on poddany testowi, wypróbowana została jego siła charakteru; jak się zachowa

w ekstremalnych warunkach, podczas kuszenia; próbie została poddana Jego ludzka natura. Miejsce, które wybrał Duch dla Jezusa by został On poddany próbie jako Człowiek, jest miejscem dla Żydów wrogich sił dla człowieka; mieszkają tu dzikie zwierzęta, monstra. Ale może się także stać miejscem ucieczki od świata. Kto ma bowiem w sobie Ducha Bożego, ten nawet na pustyni nie będzie się czuł opuszczonym. Nawet w takim miejscu Bóg się objawia i zaspakaja każde potrzeby człowieka. Podczas tego doświadczenia zostało nam pokazane jak my możemy walczyć z pokusą i jak wielka była zażyłość Jezusa z Ojcem - pozostała ona nienaruszona w obliczu tak wielkiej walki duchowej jaką musiała stoczyć. Ważna jest też dla nas wskazówka, która została zawarta w tym krótkim fragmencie: cała misja Jezusa jest w ruchu. To przemieszczanie się stanowi motyw Jego drogi.

Zaciekawiły mnie też zwierzęta, które zostały wymienione przez Ewangelistę czyli **thērion**: bestia, dziki zwierz, bardzo niebezpieczne zwierzę, jadowite; zostaje zastawiona pułapka by zniszczyć człowieka przez bestię. Także to nie są dzikie zwierzęta jakie możemy oglądać podczas safari. To ma znacznie głębsze znaczenie: przebywanie Jezusa wraz z takim niebezpieczeństwem, pokazuje iż czas wyznaczony przez Boga by Mesjasz mógł zbawić świat - jest już bliski.

Metanoēō gr. opamiętać się, szczerze się poprawić, żywić odrazę do swych grzechów; zmiana myślenia jaka dokonuje się w kimś po akcie pokuty i szczerego żałowania za grzechy. To nasze

NAWRÓCENIE to nie innego jak dokonująca się wewnętrznie metamorfoza, która jest radykalna i prowadząca do rozstania się z własnym sposobem myślenia i patrzenia na świat. Czy zatem zmienia się nasza tożsamość? Nie! My dokopujemy się do naszej prawdziwej tożsamości, która polega na byciu uczniem Jezusa: odrzucamy zatem jakikolwiek osąd, który nie wypływa z Boga czyli Prawdy. Nasza cała egzystencja nakierowuje się na Boga, utrzymujemy stałą postawę trwania przy Nim bez względu na wszelkie okoliczności, które potrafią nas dopaść i „zgiąć” do ziemi. Powstaje wtedy więc pomiędzy nami a Bogiem, która niejednokrotnie zostanie wypróbowana dla naszego dobra. Gdy idąc ścieżkami wąskimi, na których możemy spotkać wiele niebezpieczeństw, Bóg pomaga nam w ten sposób iż poprzez doświadczenia uczymy się jak poradzić sobie w każdej sytuacji. To nasza ludzka natura, która ciągnie nas do światowych używek - zostaje oczyszczona, przemieniona, a złe przyzwyczajenia które oddalały nas od Życia - poddane pokucie nie mają już pola działania w naszym umyśle, dopóki nie damy im na to ponowne przyzwolenia. Dlatego też **NAWRÓCENIE** dokonuje się dla nas każdego dnia; nie jest to jednorazowy akt. Ale ciągle i stałe opowiadanie się po stronie Boga. Bóg jest blisko nas. A spożywanie ciała Chrystusa podczas każdej Mszy świętej czyli **OFIARY** - daje nam chleb powszedni tak bardzo potrzebny nam do życia. Po - wsze - dni.

Grupa Biblijna

Drodzy bracia i siostry!

Kiedy nasz Bóg się objawia, obwieszcza wolność: „Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli” (Wj 20, 2). Tak rozpoczyna się Dekalog dany Mojżeszowi na górze Synaj. Lud dobrze wie, o jakim wyjściu mówi Bóg: doświadczenie niewolnictwa jest wciąż odcisnięte w jego ciele. Otrzymuje dziecię słów na pustyni jako drogę wolności. Nazywamy je „przykazaniami”, podkreślając siłę miłości, z jaką Bóg wychowuje swój lud. Jest to rzeczywiste mocne wezwanie do wolności. Nie wyczerpuje się ono w jednym wydarzeniu, ponieważ dojrzewa podczas wędrówki. Tak jak Izrael na pustyni wciąż ma wewnątrz siebie Egipt – istotnie często żałuje przeszłości i szemrze przeciwko Niebiosom i Mojżeszowi – tak i dziś Lud Boży nosi w sobie przytłaczające więzy, które musi porzucić. Zdajemy sobie z tego sprawę, gdy brakuje nam nadziei i wędrujemy przez życie jak przez pustkowie, bez ziemi obiecanej, do której moglibyśmy wspólnie dążyć. Wielki Post jest czasem łaski, w którym pustynia ponownie staje się – jak zapowiada prorok Ozeasz – miejscem pierwszej miłości (por. Oz 2, 16-17). *Bóg wychowuje swój lud, aby wyszedł ze swoich zniewoleń* i doświadczył przejścia ze śmierci do życia. Jak oblubieniec, ponownie przyciąga nas do siebie i szepcze do naszych serc słowa miłości.

Wyjście z niewoli ku wolności nie jest wędrówką abstrakcyjną. Aby nasz Wielki Post był również

konkretny, pierwszym krokiem jest pragnienie *widzenia rzeczywistości*. Kiedy w krzewie gorejącym Pan przyciągnął Mojżesza i przemówił do niego, natychmiast objawił się jako Bóg, który widzi, a przede wszystkim słyszy: „Dosyć napatrzyłem się na udękę ludu mego w Egipcie i nasłuchałem się narzekań jego na ciemności, znam więc jego uciemżenie. Zstąpiłem, aby go wyrwać z ręki Egiptu i wyprowadzić z tej ziemi do ziemi żyznej i przestronnej, do ziemi, która opływa w mleko i miód” (Wj 3, 7-8). Również dzisiaj, wołanie jakże wielu uciskanych braci i siostr dociera do nieba. Zadajmy sobie pytanie: czy dociera również do nas? Czy nami wstrząsa? Czy nas porusza? Wiele czynników oddala nas od siebie, zaprzeczając braterstwu, które w sposób naturalny nas łączy.

Podczas mojej podróży na Lampedusę, globalizacji obojętności przeciwstawiłem dwa pytania, które stają się coraz bardziej aktualne: „Gdzie jesteś?” (Rdz 3, 9) i „Gdzie jest brat twój?” (Rdz 4, 9). Wielkopostna wędrówka będzie konkretna, jeśli słuchając tych pytań ponownie, wyznamy, że wciąż jesteśmy pod panowaniem faraona. Jest to panowanie, które czyni nas wyczerpanymi i niewrażliwymi. Jest to model rozwoju, który nas dzieli i kradnie nam przyszłość. Są nim zanieczyszczone: ziemia, powietrze i woda, ale również dusze. Bo chociaż wraz z chrztem rozpoczęło się nasze wyzwolenie, pozostaje w nas niewytłumaczalna tęsknota

za niewolnictwem. Jest to jakby przyciąganie do bezpieczeństwa rzeczy już widzianych, ze szkoda dla wolności.

Chciałbym zwrócić waszą uwagę na pewien szczegół w historii wyjścia z Egiptu, o niemałym znaczeniu: to Bóg widzi, wzrusza się i wyzwała, a Izrael o to nie prosi. Faraon gasi bowiem nawet marzenia, kradnie niebo, sprawia, że świat, w którym deptana jest godność i negowane są autentyczne więzi, wydaje się niemożliwy do zmiany. Udaje mu się przywiązać do siebie. Zadajmy sobie pytanie: czy pragnę nowego świata? Czy jestem gotów porzucić kompromisy ze starym? Świadcstwo wielu braci biskupów i dużej liczby osób działających na rzecz pokoju i sprawiedliwości przekonuje mnie coraz bardziej, że tym, co należy potępić, jest deficyt nadziei. Mamy do czynienia z przeszkodą dla marzeń, niemy krzy-

kiem, który sięga nieba i porusza serce Boga. Przypomina to ową tęsknotę za niewolą, która paraliżuje Izraela na pustyni, uniemożliwiając mu kroczenie naprzód. Exodus można przerwać: nie można by inaczej wyjaśnić, dlaczego ludzkość, która chociaż osiągnęła próg powszechnego braterstwa i poziom rozwoju naukowego, technicznego, kulturowego i prawnego, zdolny do zapewnienia wszystkim godności, błądzi po omacku w mrokach nierówności i konfliktów.

Bóg się nami nie zmęczył. Przyjmijmy Wielki Post jako okres mocny duchowo, w którym Jego Słowo jest ponownie skierowane do nas: „Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli” (Wj 20, 1). Jest to *czas nawrócenia, czas wolności*. Sam Jezus, jak przypominamy co roku w pierwszą niedzielę Wielkiego Postu, został wy-

prowadzony przez Ducha na pustynię, aby zostać wypróbowanym w wolności. Przez czterdzieści dni będzie On przed nami i wraz z nami: jest Synem wcielonym. W przeciwieństwie do faraona, Bóg nie chce poddanych, lecz synów. Pustynia jest przestrzenią, w której nasza wolność może dojrzeć w osobistej decyzji, by nie popaść na nowo w niewolę. W okresie Wielkiego Postu znajdujemy nowe kryteria osądu i wspólnotę, z którą możemy wyruszyć w drogę, jakiej nigdy wcześniej nie przebyliśmy.

Oznacza to *walkę*: Księga Wyjścia i pokusy Jezusa na pustyni mówią nam o tym wyraźnie. Głowski Boga, który mówi: „Tyś jest mój Syn umiłowany” (Mk 1, 11), i „Nie będziesz miał cudzych bogów obok Mnie!” (Wj 20, 3), przeciwstawiają się kłamstwa nieprzyjaciela. Od faraona trzeba bardziej bać się bożków: możemy je uważać za jego głos w nas. Móc wszystko, być szanowanym przez wszystkich, mieć przewagę nad wszystkimi: każdy człowiek odczuwa uwodzenie tego kłamstwa w sobie. To stara droga. Możemy w ten sposób przywiązać się do pieniędzy, do pewnych projektów, idei, celów, do naszej pozycji, do tradycji, a nawet do pewnych osób. Zamiast nas poruszyć, sparalizują nas. Zamiast sprawić, byśmy się spotkali, będą nam siebie przeciwstawiać. Istnieje jednak nowa ludzkość, lud maluczkich i pokornych, którzy nie ulegli urokowi kłamstwa. Podczas gdy bożki czynią niemymi, ślepymi, głuchymi i nieruchomymi tych, którzy im służą (por. Ps 114, 4), ubodzy w duchu są natychmiast otwarci i gotowi: są milczącą siłą dobra, która uzdrawia i podtrzy-

muje świat.

Jest to okres działania, a w okresie Wielkiego Postu *działanie to także zatrzymanie się*. Zatrzymanie się *na modlitwie*, aby przyjąć Słowo Boże i zatrzymać się jak Samarytanin, *w obecności zranionego brata*. Miłość Boga i bliźniego jest tą samą miłością. Nie mieć innych bogów to zatrzymać się w obecności Boga, przy ciele bliźniego. Dlatego modlitwa, jałmużna i post nie są trzema niezależnymi zadaniami, ale jednym ruchem otwartości, ogołocenia: precz z bożkami, które nas obciążają, precz z przywiązaniami, które nas więżą. Wówczas obumierające i odizolowane serce przebudzi się. Trzeba zatem zwolnić i zatrzymać się. Kontemplacyjny wymiar życia, który Wielki Post pozwoli nam odkryć na nowo, zmobilizuje nowe siły. W obecności Boga stajemy się siostrami i braćmi, odczuwamy innych z nową intensywnością: zamiast zagrożeń i nieprzyjaciół odnajdujemy towarzyski i towarzyszy podróży. To właśnie jest marzeniem Boga, ziemia obiecana, do której zmierzamy, kiedy wychodzimy z niewoli.

Synodalna forma Kościoła, którą w tych latach odkrywamy na nowo i pielęgnujemy, sugeruje, aby Wielki Post był również *okresem decyzji wspólnotowych*, małych i dużych wyborów wbrew dominującemu nurtowi, zdolnych do zmiany codziennego życia ludzi i życia dzielnicy: nawyków zakupowych, troski o stworzenie, włączenia tych, których się nie dostrzega, lub pogardzanych. Zachęcam każdą wspólnotę chrześcijańską: do zaferowania swoim wiernym chwil, w których będą mogli przemyśleć styl życia, oraz do spokojnego zastanowienia się, że-

by zweryfikować swoją obecność na danym terenie i swój wkład w uczynienie go lepszym. Biada, gdyby chrześcijańska pokuta była podobna do tej, która zasmuciła Jezusa. Mówi On także do nas: „Nie bądźcie posepni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą” (Mt 6, 16). Niech raczej na twarzach widoczna będzie radość, poczujemy woń wolności, uwolnimy tę miłość, która wszystko czyni nowym, poczynając od najmniejszych i najbliższych rzeczy. Może się to wydarzyć w każdej wspólnocie chrześcijańskiej.

Na ile ten Wielki Post będzie okresem nawrócenia, na tyle zabubona ludzkość odczuje wstrząs kreatywności: *błysk nowej nadziei*. Chciałbym wam powiedzieć, podobnie jak młodym, których spotkałem w Lizbonie minionego

lata: „Szukajcie i podejmujcie ryzyko. W tym momencie dziejów wyzwania są ogromne, zawodzenia bolesne, przeżywamy trzecią wojnę światową „w kawałkach”, ale podejmijmy ryzyko myślenia, że nie jesteśmy w agonii, lecz w chwili narodzin; nie u kresu, lecz na początku wielkiego spektaklu. Potrzeba odwagi, by tak pomyśleć.” (*Przemówienie do studentów Portugalskiego Uniwersytetu Katolickiego*, 3 sierpnia 2023 r.). Jest to odwaga nawrócenia, wyjścia z niewoli. Wiara i miłość trzymają za rękę to dziecię nadzieję. Uczą je chodzić, a jednocześnie ono ciągnie je do przodu (1).

Błogosławię was wszystkich i waszą wielkopostną wędrowkę.

Franciszek

Męczyźni Świątego Józefa we Wrocławiu
SPOTKANIE MĘCZYŹN
MĘSKIE PODRÓŻY
13/02/2024
01/03/2024
15/03/2024
Godz. 19:15
SPOTKANIA POPROWADZA:
KSIĄDZ JERZY MORAŃSKI SDS
KOPELAN MĘCZYŹN ŚW. JÓZEFA
WE WROCŁAWIU
MARIUSZ TRĘBICKI
LIDER MĘCZYŹN ŚW. JÓZEFA
WE WROCŁAWIU
WWW.MĘCZYŹNI.WE.WROCŁAWIU.PL
SANKTUARIUM ŚW. JÓZEFA OPIEKUNA RODZIN W ŚWIDNICY - KOŚCIÓŁ, UL. KOTLAŃSKA 19

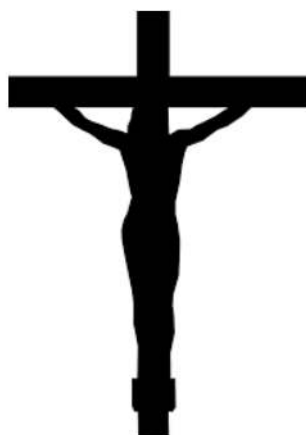
Nabożeństwa w Wielkim Poście

Piątek - Droga Krzyżowa

- g. 9.00
- g. 16.00 (dla dzieci)
- g. 17.30
- ok. g. 18.00 - katechezy dla dorosłych
o filarach naszej wiary

Niedziela- Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym

- g. 16.00

WŁOCHY

WENECJA - ASYZ - CASCIA - WATYKAN - RZYM - NEAPOL - POMPEJE - SAN GIOVANI ROTONDO - MONTE SAN ANGELO - BARI

2024

8.10-17/18.10

Cena 840 € + 1800 zł
+ 150 € (bilety wstępu)

- Dzień 1:** Zolotko na ołtarzku we Wrocławiu. (godz. 09:00) Oprawa. Wylot (godz. 12:00) do Włoch, Lądowanie. Przejazd do Wenecji - zwiedzanie miasta spacer uliczkami miasta do Porto Fialto, nawiedzenie Bazyłki św. Marka. W godzinach popołudniowych przejazd do hotelu. Obiadokolacja i nocleg.
- Dzień 2:** Śniadanie. Przejazd do Asyżu: zwiedzanie miasta św. Franciszka: Porcjunkula - miejsce powołania Zakonu Franciszkańców następnie bazylika św. Franciszka z relikwiami fraskami Gatto i Girouac spacer uliczkami uroczonego miasta do Kościoła św. Kary. Przejazd do miejscowości Cascia. Nawiedzenie Sanktuarium i grobu św. Rity - atrakcji cd saraw trudnych i nie mniej zaskakujących i nocleg.
- Dzień 3:** Śniadanie, zwiedzanie Rzymu: Bazylika Santa Maria Maggiore, Bazylika św. Pawła za Murami oraz część Rzymu starożytnego: Piazza Navona, Pantheon, Koloseum (z zewnątrz), Forum Romanum. Obiadokolacja i nocleg.
- Dzień 4:** Śniadanie, Przejazd do Watykanu - zwiedzanie Bazyłki św. Piotra wraz z modłwą przy grobie św. Jana Pawła I. Po południu zwiedzanie Rzymu: Fontanna di Trevi oraz Smoczy Hiszpański, Bazylika św. Jana na Lateranie oraz Święta Schody. Przejazd do hotelu. Obiadokolacja i nocleg.
- Dzień 5:** Śniadanie, przejazd do Tivoli, zwiedzanie willi Villa d'Este z imponującymi ogrodami i fontannami, która zwała się na liście światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO; Willa Hadriana, która również znalazła się na liście UNESCO, imponująca ruiny dawnej cesarskiej posiadłości, Parko Villa Gregoriana, park zaleźny i stóp dawnego akropolu. Na jego terenie na odwiedzających czeka sielankowa i czystych ścieżek prowadzących przez góry i czystością z czasów rzymskich. Stare miasto oraz Sanktuarium Herkulesa Zwycięzcy. Obiadokolacja, nocleg.
- Dzień 6:** Śniadanie. Następnie przejazd do Manoppello, miejsca gdzie znajduje się cudowny wizerunek Chrystusa, Wot Santo - Chrysta z Manoppello. Obiadokolacja, nocleg.
- Dzień 7:** Śniadanie. Przejazd do Neapolu - spacer starówką oraz przejeżdża do grobu Ojca Dolino. Następnie przejazd do Pompei - nawiedzenie Bazyłki Matki Bożej Pompejańskiej. Obiadokolacja, nocleg.
- Dzień 8:** Śniadanie. Przejazd do San Giovanni Rotondo. Zwiedzanie miejsc związanych ze św. Cjosem Pio: grob ojca Pio, kościół, cela, krucyfiks, konfesjonał, Sypialnia w Capriami, udział w nabożeństwie. Po południu wyjazd na Monte San Angelo, gdzie znajduje się jecyny kościół - Grota św. Michale Arcaniola, nieoświecyony ręką Ludzką. Obiadokolacja i nocleg.
- Dzień 9:** Śniadanie. Vieste - płozowanie na południe Gargano. Płozowanie. Obiadokolacja i nocleg.
- Dzień 10:** Śniadanie. Zwiczenie Bari. Obiad w trakcie zwiedzania. Wyjazd na lotnisko. Oprawa. Wylot (godz. 22:30) do Wrocławia. Lądowanie we Wrocławiu 18.10.2024 godz. 00:30.

Cena zawiera:

- bilet lotniczy, bagaż podręczny i bagaż rejestrowany 10 kg,
- orzajazd autokarem - Włochy (wz. klimatyzacja, pabo bar, video),
- noclegi w hotelach, śniadania i obiadokolacja,
- ubezpieczenia NNW i K/Sigmalocuna,
- opiekę płoża - arzewonka na całej trasie, pte grzymki,
- opiekę duszpasterską oraz rozważaja Misy św. w bazylikach - katedrach i sanktuarjach na trasie,
- opłata za Turystyczny Fundusz Bwarancyjny oraz Turystyczny Fundusz Pomocowy.

Cena nie zawiera:

- bilety wstępów do zwiedzanych obiektów, bilety metra i wjazdy do miast,
- orzewcdnków miejscowych (tam gdzie jest to wymagane),
- opłaty parkingowe, zastawy słuclnowkowe na całej trasie,
- rejs na Wyspę Capri.

BIURO PODRÓŻY
PANORAMA
WROCLAW

50-032 Wrocław ul. Piłsudskiego 38/1a
71 343 44 41 • 609 957 575

Konto pln: 56 1020 5242 0000 2502 0113 8379

panorama@panorama.wroclaw.pl
www.panorama.wroclaw.pl
Facebook: <http://www.facebook.com/panorama.biuropodrozy>

FATIMSKIE

POGOTOWIE MODLITEWNE

CODZIENNIE MODLIMY SIĘ

W NADEŚLANYCH DO NAS INTENCJACH,

KTÓRE MOŻNA ZGŁASZAĆ NA ADRES:

sanktuarium@polanicasercanie.pl

LUB SMSEM NA NUMER:

508 626 085

SERCANIE BIAŁE
SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ FATIMSKIEJ
W POLANICY ZDRÓJ

www.sanktuarium-fatimskie.pl

Ogłoszenia duszpasterskie

18 lutego 2024 roku
I Niedziela Wielkiego Postu

1. Wyrażamy serdeczne „Bóg zapłać” za złożone ofiary do puszek w Środę Popielcową jako pomoc dla poszkodowanych w wyniku toczącej się wojny na Ukrainie.
2. Zapraszamy do udziału w nabożeństwach wielkopostnych w naszej świątyni. Drogi Krzyżowe w **piątki** o g. 9.00, 16.00 (dla dzieci) i 17.30. Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym w **niedzielę** o g. 16.00. Dodatkowo w **piątek** ok. g. 18.00 zapraszamy do udziału w katechezach o filarach naszej wiary.
3. W **poniedziałek** zachęcamy o g. 16.30 do udziału w nabożeństwie do św. Józefa, które poprowadzi Grupa Józefowa.
4. W **środę** zapraszamy na spotkanie Kręgu Biblijnej w bibliotece parafialnej o g. 18.30. Prosimy, aby zabrać ze sobą Pismo Święte.
5. Zachęcamy do lektury katolickiej prasy.
6. W zakrystii można nabyć książkę pamiątkową, album z okazji 100 – lecia parafii w cenie 100 zł.
7. Zgodnie z zapowiedzią przygotowujemy **pielgrzymkę do Włoch** od 8 do 18.10.2024. Program i szczegóły zawarte są w programie umieszczonym w gablocie i na stronie internetowej, zapisy w zakrystii.
8. W przyszłą **niedzielę** obchodzimy dzień modlitwy, postu i solidarności z polskimi misjonarzami. Po Mszach św. zbiórka do puszek na ten cel.
9. Solenizantom oraz jubilatom tygodnia życzymy wielu Bożych łask.

Intencje Mszalne 19 - 25 lutego 2024 r.

PONIEDZIAŁEK 19.02.2024

godz. 07:00 – + Antoni GUMAN (greg. 20)

godz. 17:00 – + Halina SOKOŁOWSKA

WTOREK 20.02.2024

godz. 07:00 – + Antoni GUMAN (greg. 21)

godz. 17:00 – + Cecylia w 1 rocznica śmierci

ŚRODA 21.02.2024

godz. 07:00 – + Antoni GUMAN (greg. 22)

godz. 17:00 – MSZA ZBIOROWA

1. Intencja TPS O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej Wychowawczyni Powołań Kapłańskich i św. Jana Nepomucena dla Towarzystwa Przyjaciół Seminarium Świdnickiego, kapłanów posługujących w parafii, ks. Mariusza oraz o dar nowych powołań

2. W intencji Bogu wiadomej o potrzebne łaski w rodzinie

3. O łaskę zdrowia i Boże błogosławieństwo dla córki z okazji urodzin

4. O szczęśliwe rozwiązanie dla córki

5. + Hanna w 5 rocznicę śmierci

6. + Mirosław GARDEL

7. + mąż Stanisław PARADA w 10 rocznicę śmierci

CZWARTEK 22.02.2024 ŚWIĘTO KATEDRY ŚWIĘTEGO PIOTRA

godz. 07:00 – + Emilia GRUSZCZYNSKA

godz. 17:00 – + Antoni GUMAN (greg. 23)

PIĄTEK 23.02.2024

godz. 07:00 – + Antoni GUMAN (greg. 24)

godz. 17:00 – + Bronisław ŁUKOMSKI, ++ z rodziny

SOBOTA 24.02.2024

godz. 07:00 – + Antoni GUMAN (greg. 25)

godz. 17:00 – W intencji Grupy Apostolstwa Dobrej Śmierci: dla żyjących o szczęśliwą śmierć, dla zmarłych o radość wieczną

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 25.02.2024

godz. 08:30 – + Antoni GUMAN (greg. 26)

godz. 10:00 – + Janina SZEWEŁANCZYK w 5 rocznicę śmierci

godz. 11:30 – + mąż Józef w 9 rocznicę śmierci

godz. 17:00 – + mąż

Grzegorz BZYMEK

w 18 rocznicę śmierci

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP

ul. Kamienna 8, 57-320 Polanica-Zdrój

tel. 748681385, www.parafiapolanica.pl

